

ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการหยุดปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมาย ป.ป.ช.¹

เนติพล ชุ่มยวง²

จากการศึกษารัฐธรรมนูญได้ให้ความสำคัญในการคุ้มครองสิทธิผู้ถูกกล่าวหาโดยได้วางหลักไว้อย่างชัดเจนว่า ในคดีอาญาต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด และก่อนมีคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่าผู้ต้องหาเป็นผู้กระทำความผิดจะปฏิบัติต่อผู้ต้องหาเสมือนเป็นผู้กระทำความผิดไม่ได้ ในทางปฏิบัตินั้น “การหยุดปฏิบัติหน้าที่” ถือเป็นกรกระทำสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาเช่นกัน ดังนั้นการจะปรับใช้กฎหมายจึงต้องกระทำโดยรอบคอบและเคร่งครัด อย่างไรก็ตามการหยุดปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐหลังศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบประทับฟ้อง มีประเด็นปัญหาดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับการสั่งหยุดปฏิบัติหน้าที่ จากการศึกษาค้นคว้าพบว่าการดำเนินการเกี่ยวกับการสั่งหยุดปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งตามมาตรา 81 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 และมาตรา 93 วรรคสอง กำหนดให้นำความในมาตรา 81 ดังกล่าวมาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย โดยอนุโลมจากบทบัญญัติมาตราดังกล่าว หากศาลได้ประทับฟ้องในคดีอาญาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิด ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งการให้หยุดปฏิบัติหน้าที่เป็นการยุติความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นในภายหลัง เป็นการป้องกันมิให้มีการใช้อำนาจหรือสั่งการใด ๆ ที่อาจมีปัญหาคความชอบด้วยกฎหมายได้

1) กรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 81 ทันที หากไม่มีการกำกับดูแลให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ถูกศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ประทับฟ้อง หยุดปฏิบัติหน้าที่ยังมาทำหน้าที่ต่าง ๆ ในหน่วยงานของรัฐ ทั้งที่ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายแล้ว ซึ่งจะมีผลให้การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ต้องหาหมดความชอบด้วยกฎหมาย และก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบราชการได้

¹บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการหยุดปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมาย ป.ป.ช. โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ปภาศรี บัวสวรรค์ และคณะกรรมการสอบ คือ ศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี วงษ์วิฑิต และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมชาย รัตนชื้อสกุล

²นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

2) กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐ ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 93 ประกอบมาตรา 81 ทันที ผู้กำกับดูแลมีหน้าที่จะต้องดูแลให้เจ้าหน้าที่ของรัฐรายนั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายกำหนดอย่างเคร่งครัด แม้ว่าจะย้ายจากต้นสังกัดเดิมไปดำรงตำแหน่งที่ต้นสังกัดใหม่ก็ตามก็ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งตามหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.826/2482 ลงวันที่ 2 พฤษภาคม 2482 แจงแนวทางปฏิบัติ ตามมติคณะรัฐมนตรี ระบุให้ข้าราชการที่ต้องหาในคดีอาญา หรือ คดีแพ่ง หรือ คดีล้มละลาย มีหน้าที่ รายงานให้เจ้ากระทรวงทบวงกรมในสังกัดทราบโดยด่วน แต่หากไม่รายงานผู้บังคับบัญชาให้ทราบหรือ หน่วยงานต้นสังกัดทราบ ทำให้ข้าราชการผู้นั้นยังคงปฏิบัติราชการ และได้รับค่าตอบแทนและสิทธิ ประโยชน์ต่าง ๆ ต่อไป อันเป็นช่องว่างทางกฎหมาย

2. ปัญหาเกี่ยวกับระยะเวลาในการหยุดปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเจ้าหน้าที่ ของรัฐ ตามบทบัญญัติมาตรา 81 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 ดังกล่าว ไม่ได้มีการกำหนดระยะเวลาในการหยุดปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกศาลประทับฟ้องไว้อย่างชัดเจน

3. ปัญหาการเยียวยาภายหลังศาลยกฟ้องจากการหยุดปฏิบัติหน้าที่ของ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 มาตรา 86 บัญญัติกรณีที่ศาลได้ยกฟ้องในกรณีดังกล่าวไว้ว่า “ในกรณีที่มีคำพิพากษาของศาลฎีกา แผนคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองถึงที่สุดให้ยกฟ้อง ถ้าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการ ศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่ง ในองค์กรอิสระ หยุดปฏิบัติหน้าที่อยู่ และยังมีได้พ้นจากตำแหน่งไป ก่อน ก็ให้กลับไปปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา และถ้าในระหว่างหยุดปฏิบัติหน้าที่มิได้รับ เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทน หรือประโยชน์อื่นใด ก็ให้มีสิทธิได้รับเสมือนหนึ่งผู้นั้นได้ปฏิบัติ หน้าที่ตลอดระยะเวลา ที่หยุดปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ในกรณีที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งไปก่อนที่จะมีคำพิพากษา การจ่ายเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทน หรือประโยชน์อื่นใด ให้จ่ายจนถึงวันก่อนวันที่พ้นจาก ตำแหน่ง” ซึ่งมาตรา 93 วรรคสอง กำหนดให้นำความในมาตรา 86 ดังกล่าวมาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับ เจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยโดยอนุโลม แต่กฎหมายก็มิได้มีการกำหนดว่าการเรียกร้องสิทธิดังกล่าวคืนนั้น หน่วยงานใดจะเป็นผู้รับผิดชอบ และกระบวนการในการเรียกร้องสิทธิดังกล่าวคืนจะต้องดำเนินการอย่างไร มีระยะเวลาเท่าไรในการดำเนินการเยียวยาแก่บุคคลดังกล่าว โดยเฉพาะบุคคลที่พ้นจากตำแหน่งไปแล้ว ก่อนที่จะมีคำพิพากษา การเรียกร้องสิทธิดังกล่าวคืนจะต้องดำเนินการอย่างไร กับหน่วยงานใด และมี ระยะเวลาเท่าไรถึงจะได้สิทธิดังกล่าวคืน อีกทั้ง กรณีเจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งได้เกษียณอายุราชการไปก่อนที่จะมีคำ พิพากษา โดยในการเกษียณอายุราชการไปก่อนที่จะมีคำพิพากษาถึงที่สุด นั้น จะทำให้เจ้าหน้าที่รัฐผู้นั้นไม่มี สิทธิรับบำเหน็จ บำนาญ หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดที่ทางราชการจ่ายเพื่อความมั่นคง และเป็นหลักประกัน ในชีวิต ดังนี้เมื่อศาลได้พิพากษายกฟ้องเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น จะมีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญ หรือสิทธิ ประโยชน์อื่น ๆ ได้หรือไม่ กรณีเช่นนี้ไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายกำหนดไว้ชัดเจน

จากการศึกษาค้นคว้าปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการหยุดปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

และเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมาย ป.ป.ช. ผู้ศึกษาพบว่ามีข้อเสนอแนะ คือ

1. ควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 81 พระราชบัญญัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. 2561 โดยเพิ่มบทบัญญัติเป็นมาตรา 81 วรรคสาม บัญญัติว่า “เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดและศาลได้มีคำสั่งประทับฟ้องแล้ว ให้ผู้กำกับดูแลผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็นผู้สั่งให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหยุดปฏิบัติหน้าที่ และในกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ผู้บังคับบัญชาหน่วยงานต้นสังกัด เป็นผู้สั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐหยุดปฏิบัติหน้าที่” และออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข หรือแนวทางปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐ ในกรณีเมื่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ ได้มีคำสั่งประทับฟ้องคดีอาญาตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดแล้ว ให้พนักงานได้สวนเจ้าของสำนวนแจ้งหน่วยงานต้นสังกัดเพื่อดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

2. ควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ มาตรา 81 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2561 ซึ่งเดิมบัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประทับฟ้อง ตามมาตรา 77 ให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะมีคำพิพากษา เว้นแต่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามที่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ผู้ต้องคำพิพากษานั้น พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ และให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้นั้น และจะเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนดเวลาไม่เกินสิบปีด้วยหรือไม่ก็ได้” โดยแก้ไขเพิ่มเติมเป็น “ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประทับฟ้อง ตามมาตรา 77 โดยก่อนที่จะให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่ ให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พิจารณาชั่งน้ำหนักจากพยานหลักฐานทั้งปวงว่าผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติกรรม หรือการกระทำที่น่าจะใช้อำนาจ หรืออิทธิพลของตน ไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน ในคดีจนเป็นเหตุให้การพิจารณาคดีไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือไม่ หากศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติกรรม หรือการกระทำได้กล่าวให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะมีคำพิพากษา แต่หากศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีพฤติกรรม หรือการกระทำได้กล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหา กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ดังเดิมต่อไปโดยมีเงื่อนไข หรือไม่มีเงื่อนไขก็ได้ และเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอาจจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นด้วยก็ได้ ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามที่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ผู้ต้องคำพิพากษานั้น พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ และให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้นั้น และจะเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนดเวลาไม่เกินสิบปีด้วยหรือไม่ก็ได้”

3. ควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติ การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2561 ซึ่งเดิมมาตรา 86 บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง

ตำแหน่ง ทางการเมืองถึงที่สุดให้ยกฟ้อง ถ้าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่ง ในองค์กรอิสระ หยุดปฏิบัติหน้าที่อยู่ และยังมีได้พ้นจากตำแหน่งไปก่อน ก็ให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ ตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา และถ้าในระหว่างหยุดปฏิบัติหน้าที่มิได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทน หรือประโยชน์อื่นใด ก็ให้มีสิทธิได้รับเสมือนหนึ่งผู้นั้น ได้ปฏิบัติหน้าที่ตลอดระยะเวลา ที่หยุดปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ในกรณีที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งไปก่อนที่จะมีคำพิพากษา การจ่ายเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทน หรือประโยชน์อื่นใด ให้จ่ายจนถึงวันก่อนวันที่พ้นจากตำแหน่ง” โดยบัญญัติเพิ่มเติมในตอนท้ายว่า “ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด” ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. ควรออกประกาศกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการคืนสิทธิประโยชน์เสมือนหนึ่งผู้นั้น ได้ปฏิบัติหน้าที่ตลอดระยะเวลาที่หยุดปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว เพื่อกำหนดกระบวนการในการดำเนินการ และระยะเวลาในการใช้สิทธิเรียกร้องเมื่อมีกรณีที่ศาลยกฟ้องผู้ที่ถูกสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่นั้น เช่น ผู้นั้นจะใช้สิทธิเรียกร้องอย่างไร ต้องยื่นคำร้องกับหน่วยงานใด ภายในกำหนดระยะเวลาที่วัน เป็นต้น และกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้เกษียณอายุราชการไปก่อนที่จะมีคำพิพากษา จะมีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญ หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดอย่างไร โดยควรให้ได้รับสิทธิประโยชน์ย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับการดำเนินการทางวินัยข้าราชการ ในกระบวนการสอบสวนวินัยข้าราชการ เพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำผิดวินัยของข้าราชการที่ถูกกล่าวหา รวมทั้งพิจารณาโทษที่จะลงแก่ข้าราชการผู้นั้น กฎหมายได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการทางวินัยโดยจะมีการกำหนดเวลาการสอบสวนไว้ และให้อำนาจดุลพินิจแก่ผู้บังคับบัญชาที่จะมีคำสั่งให้ข้าราชการที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย อย่างร้ายแรง “พักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อน” ในระหว่างการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงเพื่อรอฟังผลการสอบสวน แต่หากการดำเนินการทางวินัยไม่แล้วเสร็จตามกรอบเวลา จะต้องคืนตำแหน่ง เงินเดือน เลื่อนขั้นเงินเดือนในช่วงที่ออกจากราชการไว้ก่อน หรือสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ให้ข้าราชการที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน กฎหมายก็ได้กำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาลักษณะให้เป็นอำนาจผูกพัน โดยบังคับให้ผู้บังคับบัญชาต้องมีคำสั่งให้ข้าราชการผู้ถูกกล่าวหา กลับคืนสู่ฐานะเดิมก่อน และให้ถือว่าไม่เป็นผู้ที่อยู่ระหว่างถูกสอบสวนนับแต่วันครบกำหนดเวลาการสอบสวน จนกว่าการพิจารณาเรื่องนั้นจะเสร็จสิ้น และเมื่อผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งและอัตรา เงินเดือนเดิมแล้ว หน่วยงานจึงมีหน้าที่ต้องคืนตำแหน่ง อัตรารับเงินเดือน หรือสิทธิต่าง ๆ ให้แก่ข้าราชการผู้นั้น เทียบเคียงกับมาตรา 87 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 กำหนดกรอบระยะเวลา การสอบสวนทางวินัยไว้ 240 วัน เว้นแต่มีเหตุจำเป็นตามที่กำหนดไว้ในระเบียบ ก.ตร. ซึ่งให้ขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกิน 2 ครั้ง โดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกิน 60 วัน และหากยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้ข้าราชการตำรวจผู้ถูกกล่าวหา กลับคืนสู่ฐานะเดิมก่อน และให้ถือว่าไม่เป็นผู้ที่อยู่ระหว่างถูกสืบสวนหรือสอบสวนนับแต่วันครบกำหนดเวลาจนกว่าการพิจารณาสั่งการในเรื่องนั้น จะเสร็จสิ้นและมีคำสั่ง

เอกสารอ้างอิง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550.

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561.

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539.

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551.

พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547.

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547.

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. การหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ (ฉบับปัจจุบัน).

สุรพล เจริญภูมิ, มุลนิธิวิจัยและพัฒนากระบวนการยุติธรรมทางปกครอง. การหยุดปฏิบัติหน้าที่และการพ้นจากตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2561.

ชลดา ลอยหา. ปัญหากฎหมายการหยุดปฏิบัติหน้าที่ของ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหลังศาลอาญาคดีทุจริต และประพฤติมิชอบ ประทับรับฟ้อง.